XI-ik évfolyam. 3-ik szám. Kőszeg, 1891. január 18-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: a táblaház iskola-utczai részében.
(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 11—12. és d. u. 1—2-ig.)
Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor csütörtökön estig.
Megjelenik minden vasárnapon.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Magyar szinészet.

A mily régi hazánkban a magyar szinészet, oly rég óta istápolja azt Kőszeg város hazafias érzelmü lakossága. Midőn e század elején az ébredő nemzeti szinművészet iránt aránylag még oly kevés magyar város érdeklődött, hozzáuk már magyar szinészeket hivtak, nálunk állandó szinház fölállitását tervezték. Ha ez a terv akkoriban nem sikerült, az nem a lelkes műbarátok közönyén, hanem az elhárithatlan akadályokon, a melyekbe ütközött, szenvedett hajótörést és kivitelre várt a jövőben. Hét deczenium alatt azonban senkinek sem jutott eszébe a terv kivitelében közreműködni és el fog mulna jó nagy idő még, mig majd Kőszegen a magyar muzsának templom épülhet. De minek is! Kihalni látszik közönségünkből a jó érzék a magyar szinészet iránt. Nem támogatja ezt lakosságunk olyan kitartó lelkesedéssel, mint a minővel istápolnia kellene, hogy fényes anyagi siker nélkül erős bizalommal és lankadatlan szorgalommal áldozzon azoknak az eszméknek, a melyek nélkül üzlet fennállhat ugyan, de művészet még akkor sem, ha üzleti czélok lelkesitik. Korán sem elég a mi részünkről az, ha a magyar szinészeknek néhány bérletet irunk alá, s azt is csak nagy keservesen; nekünk tömegesen kell biztositékot nyujtani a bevonuló társulatnak és a szinház látogatására az egész magyarságot mozgositanunk. Tanulhatnánk e tekintetben az ősöktől, akik a hazai nyelv ismerete nélkül is többet tettek nálunknál, akik nyelvképességgel birunk ugyan, de nem egyuttal elég érzékkel nemzeti művészetünk iránt. A régiek — igen helyesen — a magyar szinészetet a nyelv apostolának tekintették és a látványos szini játékban a hazafiság dicsőitését szükséges valaminek tartották és azért sorakoztak a magyar szinészet körül. Nekünk ennél már több kinálkozik és mégis a közönyöst játszuk. Ma már költészetünk a velünk egyenlő rangu nemzetek költészetével versenyre kel és szinészetet magáért a szinészetért tartunk; a mi közönségünk pedig még se jár szinházba. Sem abban a munkában, melynek eredményekép német ajku polgártársaink meg ismernék irodalmunkat, eltanulnák nemzeti nyelvüuket, részt venni nem akarunk; sem hozzájárulni ahhoz, hogy a magyar vidéki szinészet sorsa jobbra forduljon. E szemrehányással különben csak a legujabb időben, a városnak mostani hanyatlási korszakában illethet bennünket a világ, és, ha általánosságban talán nem is, speciáliter e b b e n méltán. Mert ha más téren mutatkozik a visszaesés: nem mindig minket terhel mulasztás, annak közvetlen okozói nem mi, a jelen emberei, vagyunk, hanem mások, és egyéb itt fel nem sorolható okok a multból; de ha a magyar szinészetet, a nemzeti lelkesedés és a magyar nyelvet tanitó egyik iskolát elhanyagoljuk, művészetével nem törődünk: a sok kicsiből egy fontos tényezőt ejtünk el, nem törődve a közmondással, hogy: sok kicsi sokra megy. Nekünk az omladozó épület egyes lehulló részeit kell felfognunk és helyeikre visszaillesztenünk, mert ez kevesebb munkával jár és vagyonunk igy talán még megmenthető az enyészettől. Késő már akkor a munka, ha az épület alapjában megiugott és hanyat-homlok dől halomra.

Itt az alkalom a cselekvésre, vannak magyar szinészeink! Biztositsuk megélhetésüket azon rövid időre, melyet falaink között töltenek és fofogadjuk a muzsák fiait, mint magyar ember szokta vendégeit fogadni: jó szivvel és meleg barátsággal. Hóditsunk tért a városban nemzeti nyelvünknek és műveszetünknek. Vegyünk példát felséges uralkodónktól, ki a nemzeti szinház nyugdijintézete javára csak a napokban tett le oly nagylelkü és valóban fejedelmi ajándékot.

Szabályrendelet

Kőszeg sz. kir. város husvágatásá- és husvizsgálására nézve.

(Vége.)

11. §.

Ha a marhalevélre jegyzett állatok nem vágatnak le mind, akkor a vágatási biztos a levágott állatok számát a marhalevél hátlapján leirja és a leirást tartalmazó záradékot a vágólajstrom vonatkozó számával ellátja.

Ily esetben a köztogyasztásra bocsátási engedély nem a marhalevélre vezetendő, hanem minden egyes levágott marháról külön állitandó ki és az engedélyek a marhalevélhez csatolandók. (Lásd 4. §.)

12. §

Az állatok levágása csak nappal történjen és pedig május hó 1-től szeptember 30-ig reggel 5 órától 9 óráig, délután 4 órától 8 óráig; október 1-től april hó végeig délelőtt 10 órától 12 óráig, délután 1 órától 4 óráig; a mesterséges világitás mellett való vágatást azonban a városkapitányság megengedheti.

13. §.

A vágás mindenkor gyorsan és akként történjék, hogy az állat legkevésbbé kinoztassék.

A vágatási biztos köteles arra ügyelni, hogy mészárosok és hentesek az állatokkal durván ne bánjanak.

TÁRCZA.

A fattyú.

Irta: **A. Horváth Endre.**

I. A jó barátok.

Még 1845-öt irtak, midőn humillime Dobsa és sédátor Urhegyi tisztes diákok a szomszéd Borcsa kisasszonynak csapták a szelet. Jó barátok voltak, a szó legszorosabb értelmében, habár sokszor kellemetlenségük volt a közös ügyük miatt. Társaik előtt barátságuk példányszerü volt.

Jó őszszel járt az idő, midőn a fütés is elkel már; amikor egy napon a szokott módon rágyujtván a hosszuszárú pipára, diákos phlegmával eregették a füstöt a búbos mellett s cserélgették élményeiket. Hjah, a rhetorikai osztályon voltak, melyben már a diák igényeket támaszt s szerelemmel foglalkozik. Még egy év s ők átadják az életnek, próbálják, mit tesz küzdeni. Meg is próbálták szegények s nem is gondolták volna, mit teszen a pedellus réme a diákoknak — addig, mig ők a Boriském szellemképével foglalkoznak.

Addig volt az! Reverendissime Schmidtnek fülébe jött a diákhoz nem illő cselekmény, a pedellus megleste s a tanári kar „sedes"-t tartott, melyen kicsi hija, hogy meg nem érlelték az amugy is rohamosan érni kezdő gyümölcsöket. Helyette a jó öreg Schmidt bácsi tartott egy erkölcsi prédikácziót ugy hat szem közt s megfogadtatta velük, hogy nem szerelmeskednek. Kevés lehetett neki a tubakumjából mert tán többet beszélt volna; de igy is elég volt. Ők fogadtak s megtartották emberül, bár Schmidt bácsi mindig gyanakodott.

Most is evvel foglalkoztak. Azonban Dobsáé csak a gondolat volt, mikor már Urhegyi cselekedett, s igy történt, hogy mig Dobsa tervezgette a fogadalom megszegését, Urhegyi már rég megszegte. De hát Boriska is jobban vonzodott Urhegyihez — s na, hát ennek igy kellett lennie.

Mig Urhegyi jó kedvében egy a Boriskától kapott kedves levél tartalmát mondta el, addig dagadtak az erek arczán a herculesi termetü Dobsának, s többször kisértetbe jött; ne gyomrozza-e el felebarátját a lányka levelének elbeszélése miatt; de nem szólt semmit, hanem a helyett fejét füstfelhőbe takarta, meg-megvakarta tarkóját — s midőn Urhegyi azt is kibökkentette, hogy ma a Boriska disznótoros találkára hivta — suiba tette pipáját, hogy a nyaka eltört s mély gordon hangján megszólalt.

— Hallod-e Urhegyi, otthon van még az a csúf jószág?

— Jakab hallgass, ne sértegesd, mert engem sértesz, tudod-e, hogy én vagyok az a boldog halandó, kit szeret?

— Bánom is én — szólt megvetően Dobsa — felelj te ciconia, otthon van-e az a csúf jószág, mert majd fejbe kólintlak a kalamárissal.

— Mit, még fenyegetsz te kiskorú? tudod-e hogy kifelé áll a rudad? te elephas indicus, gyere ide, kiszurom szemedet — s itten felkapta lúdpennáját — gyere ide ha mersz — életemet is feláldozom a Borcsáért!

Erre már csak elöntötte az epe a nehézkes, de különben erős Dobsát, s a sokkal könnyebb, de aczélos izmu Urhegyinek rontott s egy a jó időkből gyakorolt mesterfogással akarta fölkapni, s az asztalon elpáholni. Azonban nem úgy sikerült. Urhegyinek sikerült az asztal alá bujni, s mikor Dobsa az asztalt feldöntötte, Urhegyi már teje tetején trillázott. De hát a Dobsa se azért Dobsa, hogy az iskolában szamár s a birkozásban eminens ne legyen, kezdi Urhegyit a falhoz dörzsölni, s az ugy keletkezett sziréni hangokra benyit sötétbe a szállásadó sujszter-majsztram. S mivel hogy az ifjurak csak fakarddal szoktak tréfából vívni, gondolta, hogy most boxra mentek s már öreg este van, beszólt, hogy ne méltóztassanak oly soká mulatni, az ifjurakuak. De midőn belül csak szuszogás és nyögés hallható s ilyetén felkiáltások: — Megvagy kutya! Fogom a füledet! Ereszd el a hajamat. Jaj a fejem. Ne s puff — akkor a majsztram rosszat sejtve, meggyujtja a mécsest. Hát uram fia, az ifjurak akkor összeheuteregtek pallón, agyon keverték az egyetlen ágyat, melyhez a vánkost Urhegyi s a dunyhát Dobsa adta, a szalmát s lepedőt a majsztram, s mégis ez utóbbi lármázott.

— Jaj, Dobsa ur lölköm, ne bántsa, hagyja már, hisz agyon nyomja. Hallja? Lölköm Urhegyi uram, tolja el azt a vén kamaszt, igy ni, fogja meg a fülét, úgy ni, és ne eressze el. Jaj! jaj, Dobsa uram, ha el nem ereszti, kaptafát fogok. Jeszsz! asszonyom hozd a dikicset! mindjárt vége lesz.

— Bravó, jól van, hehehe; keljen fel Dobsa uram!!

Ezalatt megszólal a szomszédban Boriséknál a „Rákóczy" a vigalmi közönségne, s most már a majsztram diadalkiáltásban tör ki.

— Lölköm Urhegyi uram, a szent János áldását a hátára — s eddig aggódva nézte a jó majszter a Dobsa alantas helyzetét. Feküdtek pedig mindketten a padlón, azaz hogy Dobsa uram alul, Urhegyi fölül, a Dobsa hasán. Azért nem kevés lelki könnyebbségére esett a majszternek, midőn az egyformán szeretettek közöl egyszerre csak Dobsa elbődítette magát, megfordult s végső erőmegfeszitéssel az Urhegyinek rontott.

— No Niki — igy szólt Dobsa — moczorogj, ha tudsz, megmondod-e, otthon van-e az a csúf jószág? De

14. §.

A vágás után az állat feldarabolásánál gond fordítandó arra, hogy a hús, gyomorbél és hugyhólyag tartalmával le ne szennyeztessék.

A fel nem használható testrészek a vágóhidról azonnal eltávolitandók és fertőtlenitő oldattal beöntendők.

Beteg szerveket kutyáknak adni és eg átalán kutyát közvágóhidra bocsátani szigoruan tilos.

15. §.

A közfogyasztástól feltétlenül elvonandók:

1.) A nagyon lesoványodott állatok húsa, vagyis ha a hús igen száraz, esetleg vizenyős — igen halványszinü, — ha a csontvető kocsonyához hasonló és ha kifejlődött szarvasmarhában az összes zsir 10 kilogrammnál kevesebb; továbbá minden oly esetben, ha a lesoványodás belső megbetegedés következtében fejlődött ki.

2.) Négy hetnél fiatalabb borjuk és nyolcz napnál fiatalabb bárányok, gödölyék és malaczok húsa. Fiatal állatok húsa különben nem használható közfogyasztásra, ha a köldökzsinór még le nem esett, — ha az izomzat kocsonyához hasonló, sikamlós és vizenyős.

3.) Elhullott, megmérgezett, villámsujtott és erősen meghajtott állatok húsa.

Megmérgezett, de később felépült állatok csakis 8 nap mulva vághatók le, ha a mérgezés növényi anyaggal történt és 3 hét mulva, ha a méreg ásványanyag volt.

4.) Ha az állaton a következő betegségek valamelyike állapittatott meg:

a) keleti marhavész; b) lépfene; c) serczegő üszök; d) veszettség; e) juhhimlő; f) sertésorbáncz; g) fonalóczkor; h) genyvagy érvérmség és ennek okai közül főleg az ellési láz és az uj-szülöttek köldök gyuladása.

Ily betegségek fennforgása esetében az állat egyik része sem használható fel.

Ha a betegségek valamelyike már az élő állaton megállapitható, akkor levágását sem szabad megengedni.

A hús akkor sem bocsátható fogyasztásra, ha a felsoroltt betegségek valamelyikének alapos gyanuja fennforog.

E betegségek fertőzése gyanujában álló állatok is csak a beteg állattal való érintkezéseitől számitott bizonyos idő elmulva után vághatók le, mely lépfenére nézve 6 nap, a veszettségre nézve szarvasmarháknál 4 hónap, juh, kecske és sertésnél 3 hónap, a sertesorbanczra nézve 6 nap.

16. §.

A többi betegségre vonatkozólag a vágatási biztos a következő elvek szerint jár el:

a) Ragadós száj- és körömfájásban szenvedő állatok a városkapitányság engedélye mellett csak akkor vághatók le fogyasztásra, ha a hatósági állatorvos a betegséget enyhe alaknak véleményezi, vagyis ha genyedés vagy üszkösödés a körmök körül vagy erősebb láz nincs jelen.

A száj megbetegedése esetén az egész fej, a végtagok megbetegedésekor ezek az első terdtől, illetőleg a csánkizülettől lefelé elvetendők.

b) Ragadós tüdőlobban szenvedő szarvasmarha közfogyasztásra bocsátható, ha az állat jól táplált, magas láza nem mutatkozott és ha a beteg tüdőben genyes vagy üszkös góczok nincsenek, ellenkező esetben értékesitése megtiltandó.

A beteg tüdő és a közeli nyirokmirigyek minden esetben elvetendők.

c) Himős juhok és sertések levágása tilos; ily betegség miatt elzárt nyájból a teljesen egészségesnek látszó és levágás után is ilyennek talált állatok húsa fogyasztásra bocsátható.

d.) Rühes állat levágása megengedhető, ha a bőrön csak kevés pörk található és az állat jó husban van; lesoványodott, elcsenavészedett állatoknak a fogyasztásra való levágása tilos.

e) Gümőkorban (gyöngykorban) szenvedő állat húsa fogyasztásra bocsátható, ha csak egy vagy egymással közvetlenül érintkező több szerv és a közvetlenül szomszédos nyirokmirigyek vannak megbetegedve s az állat a mellett jól táplált és élő állapotban láznak tüneteit nem mutatta; ha azonban egyidejüleg az egymástól távol eső és egymással csak a nagy verkör utjan összefüggő több szerv van megbetegedve, vagy egy szervnek megbetegedése esetében tőle távol fekvő testtáj nyirokmirigyei elsajtosodottak, — ha általános heveny gümőkór van jelen, ha az izmokban is találhatók sajtos góczok, vagy, ha az állat már lesoványodott, akkor az állat egészben elvonandó a fogyasztástól. Első esetben is azonban a megbetegedett szerv, valamint általában a gümős csomok elvetendők és megsemmisitendők.

f.) Borsókás sertések húsa minden esetben elvetendő; ha a borsókák száma csekély, akkor a szalonna és a zsir hatósági felügyelet alatt történt kiolvasztása után fogyasztásra bocsátható, a kiolvasztáskor visszamaradt toportyu azonban a fogyasztásból kizárandó. A kiolvasztás és elárusitás nincs megengedve akkor, ha, bár a betegség különben csekély foku, a szalonnában csak egyetlen egy borsóka is található.

Az elkobzott hús és zsir petroleummal vagy rozmarinolajjai való leöntés után technikai czélokra, a bőr és a sertés egészen szabadon felhasználhatók.

g) Metelykorban, szörferegkorban, kergeségben, sugárgomba betegségben szenvedő, de jól táplált állatok húsa fogyasztásra bocsátható, a beteg szervek azonban megsemmisitendők.

Hasonló elbánás alá esnek a viztályagokat tartalmazó szervek is:

h) Külső erőmüvi behatás következtében megsérült állatok levágása megengedhető, ha az állat teljesen láztalan és ha a jelenlevő seb egészen tiszta és közülötte a szomszédos veret nagyobb duzzadást nem mutat.

i) Hevenyén létrejött felfúvódás vagy dobkór miatt kényszerből levágott állatok húsa közfogyasztásra bocsátható, ha a levágás kellő időben történt, vagyis, ha a testben valamely már betegségre utaló elváltozások nem találhatók.

k) A felsoroltakon kivül bármely más olyan betegség, mely az élő állaton a láz kifejezett tüneteit, a belső terim belső szervekben pedig lázas folyamatra utaló elváltozásokat, zavaros duzzadást vagy genyedést okozott, — továbbá oly betegség, melynek következtében az állat lesoványodott, a husnak fogyasztásra való bocsátását kizárja.

Ily tünetek, illetőleg elváltozások nem létében a jól táplált állat húsa közfogyasztásra bocsátható, — de a megbetegedett szerv minden esetben elkobzandó.

17. §.

A vágatási biztosnak fennmaradó és általa teljesitendő munkásságáért, valamint hatósági állatorvosi szolgálatáért járó dijazása a városi önkormányzati szabályrendelet 21. § 10. pontjában évi 300 frtban megállapitva léven, az neki havi előleges részletekben a polgármester ellenjegyzése mellett a városi pénztárból fizettetik ki. Ellenben a vágóhid fenntartásáért fizetendő és a városi képviselő-testületnek 1886. évi január 14-én tartott ülésében 3108/885. sz. a. megállapitott vágatási dijak, és pedig: 1 drb. bika, ökör, tehen, tulok után 30 kr., 1 drb. borju után 10 kr. jövőben is a városi pénztárba szolgáltatandók be.

18. §.

A ki a jelen szabályrendeletben foglalt határozmányok ellen vét, kihágást követ el és a mennyiben cselekménye vagy mulasztása fennálló törvények vagy miniszteri rendeletek által más módon büntettetni nem rendeltetik, 2 frttól 20 fttig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlansig esetén megfelelő elzárással sujtatik.

19. §.

A jelen szabályrendelet ellen vétők ügyeiben I. fokulag a városkapitány, II. fokulag a megye alispánja és III. fokban a m. kir. belügyministerium határoz.

20. §.

Az ezen szabályrendelet áthágása folytán kiszabott büntetéspénzek, a mennyiben fennálló törvények másképen nem rendelkeznek, a város szegényalap javára fordítandók.

31905/890 sz.

Vasvármegye törvényhatósági bizottságának Szombathelyen 1890. évi november hó 17-én a folytatva tartott közgyülésében jóváhagyatott.

Kőszeg sz. kir. város képviselő-testületének 1890. évi október 23-án tartott üléséből.

Helyi és vidéki hirek.

— **A népszámlálás eredménye.** A népszámlálás, sajnos, nem végződött Kőszegre nézve kedvező eredménnyel Senki sem várt ugyan népességi szaporodást, de mégis annyit, hogy a tiz év előtti (7301) népességi szám egy párral felszaporodott. Csalódtunk, mert a mennyi a népszámlálási adatokból eddigelé kitünt, 200 körül lesz a csökkenés. Az eddigiek szerint, mert a végeredményt a katonák családtagjainak hozzávetésével csak később fogjuk megtudni, összeiratott Kőszegen 3311 férfi, 3769 nő; összesen 7080 személy.

— **A turista-bál.** Ritkán kell bálbizottságnak annyi akadálylyal megküzdeni, mint amennyivel küzdött az első idei turista-bál rendező-bizottsága. Konkurencziával, rendkivüli hideg, havas időjárással és több egyéb apró bajokkal kellett szembe szállnia; de nem is intézte el egyhamar testület ügyeit oly tapintatosan és sikeresen, mint a 25-ek bizottsága az ő kipróbált generálisaival. Levertek ezek diplomáczia uton, haddal mindent, ami utjokba állott; minden ellenese a bálnak megháborult, csak az idő nem; ez ellen nem használt meg az Uchaczius sem, amiért azután a 25-en egyszer meg is hátráltak, de csak azért, hogy annál erősebben támadjanak. És e második támadás sikerült, mert hétfőn végre megadta magát az idő is, és bevonulhatott az egész sereg mint győztes — a bálházba. Volt ott fény, pompa, kényelem. Az ez alkalomra kiváló izléssel feldiszitett tánczteremben egy ott felállitott miniatur kilátótorony lábánál 8 óra tájban előkelő társaság gyülekezett, szép fiatal menyecskék és leányok, kiket fáradhatlanul vivének tánczra teljes adjusztirunkban levő fiatal embereiuk. Az első négyesre mindjárt 36 pár sorakozott colonne-ba s kotillonra pedig 40 pár. Ilyen számban állottak folyton akczióban a tánczospárok egész reggeli 6 óráig, amikor egy véget érni nem akaró csárdással fejeződött be az országra szóló bál, melynek nem várt eredményéhez Küttel István, Kőszegi József és Waisbecker Ede tapintatos rendezése, a jó zene és a vendéglős izletes ételei és kifogástalan italai nagyban hozzájárultak. Ott voltak, asszonyok: Becker Károlyné (Alsó-Lászlóról), Brünnl Jánosné (Lékáról), Ecker Károlyné, Eitner Gusz-

---

az ekkép megalázott Niki hallgatott, s midőn kezét kiszabaditotta, akként argumentalt, hogy Dobsa ugy érezte, mintha feleini kellene. De nem ugy, hanem ugy, hogy el ne mehessen Borishoz, s azért tehát, végig szántott tiz körmével a Niki fehér orczáján, nyakába keritette japoniká-ját, jó gerundiumát kezébe vette s elindult Borisekhoz, sorsára bizva a vesztes Nikit.

De azalatt Borisékná is járt ám a bujdosó pohár, a zene szólt, s volt „hejhuj szürömújja". — Ekkor nyitott be a dult ábrázatával Dobsa. Minden kezdet nélkül az asztalhoz állt, s ily képen szólt:

„Majd egy éve már, hogy Boris leányasszony viszonozta pillantásimat, s jogosnak éreztem magamat tőle holmi emlékeket elfogadni, melyeket miután másfele zavarta a vizet, visszavetek, nem tartván érdemesnek többé róla megemlékezni."

A mit sem sejtő vendégeket meglepte ez, s mire kapaczitálhatták volna Dobsa uramat — fölocsudván első meglepetésükből, Dobsa uram rég a nyakába keritette Debreczen városát. Hej! most jöjjön pedellus, a ven kuvasz, majd most már kifizeti egy füst alatt azt is, meg amazt is, s igy betért a „becsaliba" s egy jobb jövő nyomasztó terhe alatt kezdé üritgetni az „itczölős"-öket.

II. Indokolt tett.

Urhegyit sorsára biztuk; ő az időközben megérkezett majsztram-né asszony segélyével csak valahogy kitisztálkodott, és le is teküdt, szokásszerint a fal felőli részre, de ugy, hogy Dobsának hátat forditson. Azon gondolkodott, hogy mikép szólitsa kenyeres pajtását, midőn a fáradságtól elnyomva elszunnyadt. Pedig ha tudta volna, hogy ezen a mai napon kivül még egynéhányszor látja Dobsát, sietett volna őt felkeresni. De hát még élt a harczi tűz, s holnap viszontlátják egymást az iskolában; különben is ha Schmidt bácsi megtudja, hogy haragusznak, majd ki fogja békiteni. Azonban a küzdelemről, melyben vesztes vala, oka volt hallgatni.

* * *

— Dobsa ifjuram, Urhegyi uram lölköm, primus ám, keljenek fel. — —

— Azaz hogy sine Dobsa Nikolaus Urhegyi contráz a Niki.

— Jaj, a drága Dobsa lölköm-uram, ha a pedellus megtudja! Jeszusz, ha elment, elmarta az ur, 5 pengő forintomnak vege, jaj, jaj, hász' isz megmondom, meg, meg, feljelentem a pedellusnak, becsületes ember portáján, Jeszusz!

— Tace calvus! Itt van egy váltó forint, jó papiros, hallgass, nincs is több. Majd delbe reggelim is megeszem, most már secundus, Dobsa ott lesz Laudetur — a többit az ajtó csattanása mosta el.

Mire Urhegy: az iskolába ért, Dobsa már meg is melegedett. Egyenesen Dobsának tartott.

— Dobsa haragszol?

— Nem haragszom, szólt bőgő hangján, ne menj többé ahhoz a csúf jószághoz, a te utad is kész. Ha elmégy, kitesznek ebrudon.

— De mi bajod Dobsa, hogy oly levert vagy sine fine? — kérdé élénken Urhegyi.

— Fölcsaptam katonának.

— Ka—ka—katonának? Szerencsétlen! Testvér Dobsa! én vagyok az oka, 10 év alatt megnyuznak.

— Ne busulj testvér, rég akartam, — mond Dobsa. Tegnap este betértem a „becsaliba" szomorkodni, s a harmadik „itczölösnél" két verbungos állitott be, szép, Ferdinand-huszárok. Husz éves vagyok, fölcsaptam!

— Hát az iskola? — kérdi Urhegyi.

— Laudetur Jesus Christus — hangzik összevissza, s kiki egy pillanat alatt helyén van.

„In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti Amen. Pater noster, qui es — — — sed libera nos a malo Amen." Leülnek, tisztelendő Schmidt uram czeruzáját hegyezi s a „druckot" előkészitő méhe dönges hangján az osztály osztatlan figyelése közt hirdeti:

— Hodie interrogationes. Audiamus Nicolaum Urhegyi ex geographia. A szólitott előlép, megáll Afrika térképe előtt és felel, folyvást felel.

— Hoc est enimi satis, ergo respondeat Jacobus Dobsa. Ubi sit insula Sumatra? — A szólitott előlép, fenytelen szemeit kimereszti, mellét kidülleszti s a térkép helyett a magistert nézi.

— No ergo, ubi sit Sumatra? — Erre már csak Dobsa is megfordul, nagy gondjában a legközelebbi térképen megbök vastag ujjával egy helyet s az épen Debreczen városa volt; talán ha Borisek háza lett volna, azt bökte volna meg, de úgy, hogy összedőlt volna, s agyonzúzott volna alatta minden élőt. De igy csak Homéri kaczajt fakasztott — de a Schmidt uram nem nevetett ám! Összehuzta ősz szemöldjeit, arczán a jóság szelid vonásait a harag pirja váltotta fel — ennyi évi fáradozásának im' ez a gyümölcse.

Pedig ha beleláthatott volna ennek a mamlasz Dobsának a szivébe, azt látta volna, hogy benne az a husdarab tele van verrel, alig-alig tud szabadulni onnét, majd megreped — ő szeretett; de mivel Urhegyi is, lemondott, hanem ráadásul érte rokonilag megdöngette a Nikit, de szert még égetőbb a fájdalom. Ez jutott eszébe szegény Dobsának, ez fajt neki annyira, hogy katonának csapott fel. S most még a szégyen, ennyi egyén gúnyjának czéltáblája. Rettenetes!

Hallgatott. De Schmidt uram skapuláréjit rángatva néhány pillanatig habozva, dühösen kiáltott föl:

— Tu es bos, magnus asinus! Hehehehe, hahaha, hihi, nevettek a társak, mig Niki lopva egy könnyet törült ki szeméből. Ő tudta, miért van ez.

Erre elborult Dobsa előtt minden. Nem látott, nem hallott, tagjai remegtek, kékült, sárgult; ugy érezte, hogy az ég reá szakadt, hogy törni, zúzni kell mindent. Rengő léptekben közeledett a kathedrához; megmarkolta herculesi erővel, hogy ropogtak szüette eresztékei s azzal Schmidt uramat a falhoz nyomta, úgy, hogy egy másodperczenyi meglepetés után felugráltak helyeikről a tanitványok s vagy talán még jobban a falhoz nyomták Schmidt uramat, vagy pedig Dobsát akarták meg vagy most már el fogni. De Urhegyi ajtó tnyitott, szeliden kitolta Dobsát — s sietett azok közé, kik gúnyból „prosit"-et mondtak a jó öreg urnak. Mert hát a tanár akármily humanus, elnéző; a rosz deáknak mindig rosz, szekáns.

(Folytatása következik.)

sztávné, özvegy Elmer Jánosné, Feigl Gyuláné, Graf Adolfné (Lékáról), Markovits Józsefné, Mohr Mihályné, Mohr Vilmosné, Piers Vilmósné, Pohl Rikárdné, özv. Schäfer Lipótné, Schormann Mátyásné, özv. Schwarz Pálné, Schuppler Henrikné, Sissovits Lajosné (Lékáról), dr. Thomas Jánosné és özv. Wiererné. Tánczosnők: Becker Miczi (fehér atlaszruha illezionnal bevonva), Bründl Antónia (fehér, rózsaszin szalaggal), Böhm Anna (virágos batisztruha rózsaszin-diszszel), Diwaldné, Sissovits Irén Lékáról (créme-uszályruha tolldiszszel), Dohnálné Gneisz Irma (rózsaszin-selyem), Ecker Anna (fehér atlasz áttört gázkelmével), Eitner Irma (gázkelmével átvont fehér atlasz), Eitner Etelka (sárga atlasz), Freyberger Anna (créme, alpesi virágdiszszal), Freyberger Sándorné (trappszin), Graf Emilia Lékáról, (rózsaszinszövet csipkediszszel), Hammerné Róth Karolina (fekete), Kőszeginé Hopp Frida (fekete ruha rózsaszin-diszitéssel), Lenner Anna (créme), Markovits Terka (fehér atlasz gázkelmével átvonva), Pfeffel Jánosné (kék foulard-ruha strucztoll-diszszel), Markovszky Ilona Győrből (fehér ruha nefelejtsvirág-diszszel), Piattiné (sötét csipkeruha), Pohl Elza (fehér atlasz áttört gázkelmével), Schäfer Anna (fehérben), Schermann Irma (fehér atlasz gázkelmével átvonva), Schwarz Marcsa (fehér atlasz virágdiszszel), Sissovits Emilia (fehérben), Steierleinné Laszner Ella (créme atlasz csipkediszszel), Szeyboldt Linka (fehér csipkeruha), Turcsányi Berta (rózsaszin, fehérrel átvonva), Wierer Karolin (zöld selyem csipkediszszel).

— **Nyilvános köszönet.** A turista bál alkalmából, melynek tiszta jövedelme egy az Irottkőn epitendő kilátótorony épitési költségére fog fordittatni, a következő adományok és felülfizetések történtek, melyekért hálás köszönetét nyilvánitja a turista-egyesület és a balrendező bizottság. Felülfizetések és adakozások: Horváth Boldizsár Budapest és Egan Ede Strassburg 10 frt. Chernel Kálmán 7 frt, gróf Batthány Károly Rábabatthyán és Markovits József 5 frt, Stegmüller Károly kanonok Szombathelyen 4 frt, Porpaczy János városkapitány, Schönbauer János és Matits János 3 frt 50 kr., Reiszig Ede alispán, Major János prépost-plébános és Bredl Ágoston 3 frt, Inreiter Henrik Borsmonostor, Palatin Gergely Pannonhalma, Schindler Vilmos, Uckermann Ágost báró, Bischoff Benóné, Graf Adolf erdőmester Léka, dr. Turcsány István, Pötzelberger Károly, Kuzma Samu, Bauer József és N. N. 2 frt, Tipka Ferencz polgármester, Somogyi Miklós főszolgabiró, Visinger állomás-főnök és Draskovits Imre 1 frt 50 kr. Zarka Sándor, Vöröss Zsigmond, Wittinger Antalné, özv. Tokessyné, Schermann Mátyás, Wierer nővérek, Szeyboldné, Bobuss Ignácz, Eitner Gusztáv, Sissovits Lajos Léka és Dievald Géza Léka 1 frt, dr. Gerhauser József, Windisch Antal, Karner Mór, Kirchknopf Antal, Toperczer Gizella, Zanathy Bódog, Wölfel Vilmos, Beer Károly tanár, Németh Imre, Lóskay Gábor százados, Lessler Imre Szombathely és Preinreich főhadnagy 50 kr. Összesen 105 frt 50 kr.

— **A hó.** Sajátságos képet mutatnak most a város utczái és terei. A hóförgeteg maradványakép emelkednek, néhol két méter magasságban a fehér nedves falak, melyeket, hogy utat csináljon, emberi kéz vájt és emelt a hógarmadákból. Emlékezetes fog maradni ez az idei tél sokáig. Mondják, hogy 1853 óta ilyen bőségben nem esett hó, de annyi dolgot talán soha sem adott, mint az idén. A közlekedés napokig szünetelt s a hó eltakaritása roppant nagy munkába és pénzbe került. A város pár száz forintot adott ki a közterek és az utak járhatóvá tételére, ami két napi megfeszitett munkába került. Járműveink csupa hóteherrel megrakodtak. A vasutakon szintén szünetelt a közlekedés s a Kőszegről este 6 óra 3 perczkor induló vonat pénteken is itthon maradt, mert a hófuvás ismét megujult. Jaj a vizmenti helyeknek, ha ez a hótömeg hirtelen olvadásnak indul.

— **Szinház.** Szinészeinktől a mult héten igen sokat elvont az elhalasztott turista-bál: időt és pénzt. Négy napon át, pénteken, szombaton, vasárnapon és hétfőn szünetet kellett tartaniok és csak kedden foghattak ismét játékukhoz. E napon az *Éjjel az erdőn* czimü énekes népszinműben gyönyörködtették a közönséget. Kifogástalanul játszott Egryné Ilka (Boriska) Marossi Josephin (Máli); elismerést érdemel Bágyoni Ödön (Paczor), Kövessi (Zitonyi), Egry Géza (Marczi), Várady József (Balogh), Várady Dezső (Gyurka) és Polgár Béla (Májas). Szerdán a *Vasember*-t adták csekély számu közönség előtt. A szereplők érzéssel jól játszottak és a közönségen meg is látszott a hatás. (Még a sugó is meghalt.*) Kitüntek mindenekfölött Heltayné Rózsa (Edith) és Győrffyné (Anna); azután Bágyoni Ödön (Bardi), Heltai Nándor (Andor), Várady József (Szentgáli) pompás alakitásukkal. Csütörtökön *Fityfiritty*-et mutattak be, Belle Iván népszinművét, telt ház előtt. Habár a főszerepvivők kellőleg töltötték is be helyeiket, a szerzemény maga nem keltett nagy tetszést. Sok benne a természetellenesség és a valószinütlenség. Pénteken nagy zónaelőadás volt fél helyárakkal. A közönség nagy számban tódult a szinházba és gyönyörködött a másodszor szinrehozott *Nebántsvirág* czimü világhirü operettben. A főszerepet Egryné (Denise de Flavigny) játszta, aki elragadóan énekelt és sok tapsot aratott. Győrffyné (fejedelem asszony), de legkivált Heltai az ő elegáns alakjával (Celesztin orgonista) kitünő dispozitióban volt; Kövessi Miksa pedig most még jobban adta az őrmestert, mint első izben. Szombaton a *Suhancz* czimü 3 felvonásos operettet hozták szinre. Ez est remélt sikeréről lapunk jövő számában.

— **A temetkezési-egylet köréből.** A kőszegi ált. temetkezési egyletnek mult vasárnap a városház tanácstermében tartott választmányi ülésen nagyságos és főtisztelendő Major János elnök ur évi jelentését a következőkben adta elő: Az 1889. év végén tagja volt az egyletnek 499. 1890. év folyamán beiratkozott 51, összesen 550 tag. Ezek közől 1890. évben meghalt 13 s igy 1890. év végén 537 tagja volt az egyletnek, ezek közül 6 olyan, ki a 20 ftot már befizette, — tehát szabályszerüleg többet már nem fizet. Bevétel volt: tagok befizetései 716 frt 80 kr., takarékpénztári kamat 124 frt 21 kr., összesen 841 frt 01 kr. Ellenben kiadás: 13 elhalt tag után 260 frt, cursor fizetése 30 frt, összesen 290 frt. Szaporodás 1890. évben 551 frt, 01 kr., hozzá az 1889. évi összeg 2685 frt 74 kr., az összes vagyon 1889. év végén 3236 frt 75 kr. Mindezeket a n. é. közönségnek azon kéréssel vagyok bátor tudomására hozni, hogy tekintve a humanus czélt, ezen közjótékony egyletet kegyes pártfogás- és támogatásában részesiteni kegyeskedjenek. Egyuttal elnök ur megbizásából van szerencsém a f. évi január hó 18-án d. u. 3 órakor a városház tanácstermében tartandó közgyülésre a tisztelt tagokat ezennel meghivni. Kőszeg, 1890. évi január hó 14-én. Meszlényi Károly, egyleti jegyző.

— **Egyesületi hirek.** Év végével egyesületeink közgyüléseiket szokták megtartani. Igy a jövő vasárnapon (január 25-én) mindjárt három tartja meg évi közgyülését, a *kőszegi kisdedóvó-egyesület* d. e. 10 órakor a városházán és ugyanitt d. u. 3 órakor a *Konkordia* nevü dalosegyesület; a *polgári kör* pedig szintén d. u. 3 órakor a saját helyiségében fog gyülésezni.

— **Kerelem.** Bátor vagyok „Kőszeg városa és környéke czimü munkám megrendelőit s illetőleg azokat, akik a munka füzeteit kézhez véve megtartani szivesek voltak, arra kérni, hogy az előfizetési árt (1 forint 60 krajczárt) annyival is inkább kegyeskedjenek mielőbb hozzám beküldeni, mivel a munka kiadási költségei kizárólag a saját vállaimat terhelik s a pénzre most már szükségem van. Wittinger Antal, tanitó és lapszerkesztő.

— **Kapunk katonaságot.** Bécsből a *Günser Anzeiger*-t arról értesitik, hogy ott katonai körökben sokat beszélnek arról, miszerint az Olmützba jövő 2. számu dragonyos-ezred helyett a 4. ezred Bécs Ujhelyre volna helyezendő s ennek két százada a kis falvak mellőzésével Kőszegre tétetnek át. Bár valósulna a fenti hir!

— **Kerek ala került** pénteken délután egy Lékáról Kőszeg felé szánon jövő ágens. Amint a szán egy sereg fával megrakott szekér mellett elhaladt, a szük uton felborult s a rajtulo utas az egyik fás szekér kerekei alá kerülvén lábát törte. A szerencsétlenül járt Kőszegre érve dr. Kovács segélyét vette igénybe s azután a „Strucz“-szállóba vitette magát.

— **Megfagyott.** A mult hét pénteken két füteleki asszony Német-Genesre ment a malomba. Este gyalog visszaindultak hazafelé, de a hóförgeteg miatt Perenyében megálapodtak és az egyik nem is ment tovább. A másik, kinek otthon beteg gyermeke volt, hazaiparkodott, de csak kertje keritéséig juthatott. Ott kimerülten összerogyott és a hóban megfagyott. Szegény, anyai szeretetének esett áldozatul.

— **Odább allanak.** A magyar állam kötelékeiből kilépni kivánnak: Windisch Ignacz és Windisch József pörgölni illetőségü egyének.

— **Bezart iskolak.** Szombathelyen a még folyton uralgó vörheny- és kanyaró-járvány miatt az összes elemi iskolák e hó 20-áig bezárattak.

— **Közmivelődési bal.** Mint már egy izben emlitettük, a vármegye tisztikara, a megye alispánjának buzditására és kezdeményezésére, február 7-én tánczvigalmat ad a Dunántuli Közmivelődési Egyesület czéljai javára. Táncztermül a megyeház nagyterme, éttermekül pedig a földszinten levő volt levéltári, jelenleg pedig átalakitott, de még el nem foglalt alispáni lak fog használtatni. A rendezőség a vármegye minden vidékének intelligencziáját meghivta a vigalomra, s tekintve, hogy az ügy élén vármegyénk alispánja áll, kit megyeszerte szegény, gazdag egyaránt szeret és tisztel, biztos a remény, hogy nem lesz okunk részvétlenségről panaszkodni. Akik azonban bármely okból el nem jöhetnének, azoktól — nem az alispán, de a nemzeti ügy — méltán elvárhatja, hogy belépti jegyüket meg fogják váltani, a vagyonosabbak pedig a belépti dijat valamicskével meg is toldják. Nem elvont egyleti czélról van itt szó, hanem a legszentebb ügyről, ami egy hazafi szeme előtt lebeghet, s azért senki sem veheti rosz néven, ha hozzájárulására határozottan számitanak.

— **Felhivas.** A „vasmegyei 1848/9 ik évi honvédsegélyző egyesület“ mult évi deczember hó 7-én tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy a megyei lapokban a következő felhivást teszi közzé: Az 1848/9 ik évi honvédsegélyző egyesület azzal a kérelemmel fordul vasmegye nagyérdemü közönségéhez és a megyei pénzintézetekhez, hogy: mint más jótékonyczélu intézeteket, ugy a nevezett egyesületet is szíveskedjenek némi anyagi támogatásban részesiteni, mert naponta jelentkeznek az elnökségnél segélyre szorult, elaggott, munkaképtelen honvédek, „de fájdalom“ azokat segély nélkül kell elutasitani, pedig a szegények között — e szegények a nagy idők most már elaggott, munkaképtelen élő emlékei, mennyire megérdemelnék a támogatást! A ki nekik juttat pár fillért, az nemcsak a jótékonyság, hanem a hazaszeretet oltárán is áldoz. Hisz ők fegyverrel kezükben segitették a történelem egyik legnagyobb lapját megirni. Egész tisztelettel kérjük tehát a nagyérdemü közönséget és a pénzintézeteket, hogy adományaikkal kegyeskedjenek az emlitettek nyomorán enyhiteni. Szives adományaikat Szombathelyre Bárdossy Sándor ur, a vasmegyei részvény-takarékpénztár és a honvédsegélyző-egyesület pénztárnokához kérjük küldeni. A begyült adományok hirlapilag nyugtáztatni, nem különben az abban részesitendők nevei, közzé tétetni fognak.

Az 1848/9-ik évi honvédsegélyző egyesület elnöksége.

— **Népünk es a fagy.** A mult heti nagy hidegekben igen gyakran előfordult, hogy az uton járóknak és utazóknak füle, orra, keze vagy lába kisebb-nagyobb mértékben megfagyott. Ennek oka nagyrészben népünk gondatlansága, amennyiben t. i. nagy hidegben való huzamos időzés után hirtelen az erősen fütött szobába megy ahelyett hogy hóval dörzsölné fagyos tagjait.

— **A vasárnapi** munkaszünet szigoru keresztülviteléről lesz le közelebb szó a képviselőházban, s az izr. rabbik, főleg az orthodoxok, már gyüléseznek is, hogy ellene petitziónáljanak. Azonban az izraeliták vallásilag indikált helyzetére való legnagyobb figyelem mellett is alig lesz lehetséges valami kivételt tenni, mert a munkaszünet keresztülvihető csakis az esetre lesz, ha minden polgárra egyformán kötelező. Kereskedőink már rég zárva tartanak városunkban is, ha a zsidók a maguk részéről üzletüket nyitva nem tartanák, s igy erre a keresztényeket is nem kényszeritenék.

— **Sport.** A mult hó végével a vadászidény részben véget ért. A szarvas-, dám- és őz-suták, továbbá a foglyok lövése innentől kezdve vadászati törvényünk szerint tilos, január hó 15-én pedig már őszbakra sem szabad vadászni. A vadászok és erdészek tevékenysége innentől kezdve a vad óvására és gondozására kell, hogy irányuljon, a mit a nagy hirtelen beköszöntött hidegek sokkal szükségesebbé tesznek, mint más években, mikor a tél később öntötte ki mérgét és rövid ideig tartott. Minden jel arra mutat, hogy ez idén tartós és erős telünk lesz; a folyton tartó erős havazás máris sok vadat tett tönkre, a ki tehát élvezni akarja jövőre is a vadászatot: az most akaszsza szegre a puskáját és gondoskodjék arról, hogy vadállománya ótlenül el ne pusztuljon.

— **Az Albrechtinum** épületében az 1. emeleten egy szép lakás olcsó áron azonnal kiadandó.

Köszönet-nyilvánitás.

Minduzok, a kik e hó 3-án Kősegen oly váratlanul elhunyt feledhetetlen kedves fiacskám, Aladár elhalálozása alkalmából részint szóval, részint levélben s a temetésen megjelenésökkel lesujtott apai szivem fájdalmát enyhiteni törekedtek, fogadják ezen uton magam és Honorka, ugy Aranka leányaim nevében meleg köszönetemet.

Mura-Szombat, 1891. január 8.

Török Ernő,
kir. közjegyző.

Felelős szerkesztő: ***Wittinger Antal***
Kiadó-laptulajdonos: ***Feigl Gyula.***

Irodalom.

— Marczali Henrik „**A legujabb kor története**“ czimü nagyszabásu munkájából Révai testvérek mint e kiváló mü kiadói most küldték meg nekünk a 6—7 füzetet. Ismételten elmondtuk már, hogy e munka már csak azért is osztatlan elismerést érdemel, mert azon eseményeket tárja fől szemeink előtt, azon történelmi momentumokat mutatja be nekünk szoros összeköttetésben és valóban hivatott genialitásával, mely események és momentumok jóformán a mai nemzedék élettörténetét képezik. A most előttünk fekvő két füzetet különösen az teszi érdekessé, hogy ezekben hazánknak örökre kiható átalakulásával ismertet meg a szerző, mely átalakulás 1825-ben kezdődött és mely még mai napig is tart. Hiszen e korszak elején nálunk tulajdonképen nemzet sincs és Magyarország csak rendekből és „szegény adófizető népből“ áll. Magyarország állami eszméje üres fogalom, melynek tartalmát nemzeti jelentőségét kellett adni. Az előttünk fekvő füzetek épp azt a nagy törekvést ismertetik meg velünk, melyet nemzetünk nagyjai kifejtettek, hogy azt a feladatot, mely rájuk várt és melynek sürgős voltát maguk is ismerték, megvalósithassák. Hogy e törekvés közben a sok mindenféle, de egyaránt nagy fontosságu viszonyok sokféleképp bonyolódtak, az nagyon természetes és Széchenyinek, Kossuthnak, Deáknak kellett születnie, hogy szellemük és lángeszük hatalmával a bonyodalmat oly végkifejlethez juttassák, a hol a munka betetőzéseül a jelenlegi Magyarország áll. Hazánk történelmének e korszakát ismerni akarja mindenki és ha akadt hivatott iró, ki e korszakot pártatlanul itéli meg, mindenesetre oly művet végzett, mely érdemeinek fokozásához nagyban hozzájárul. Ajánljuk e jeles mü megszerzését mindenkinek, mert bár drága pénzzel sem volna tulságosan megfizetve, már csak azért is megérdemli a legszélesebb elterjedtetést, mert pompásan kiállitott 5 ives füzetei egyenkint csak 30 krajczárba kerülnek. Révai testvérek kiadóhivatala (Budapesten, IV., váczi utcza 1. sz.) egyszerü megkeresésre szivesen küldi mindenfelé a füzeteket.

— „**Az Én Ujságom**“-nak, Benedek Elek és Pósa Lajos e kitünő gyermeklapjának első évfolyama fekszik előttünk s örömmel konstatálhatjuk, hogy a várakozásnak, mit a laphoz megindulásakor fűztünk, teljes mértékben megfelelt. A szerkesztők kik nálunk leghivatottabb művelői a kiválóan nemzeti irányu gyermekirodalomnak, a mellett, hogy legszebb verseiket és meséiket irták minden egyes számba, a legjelesebb irókat igyekeztek munkatársakul megnyerni, s megelégedéssel látjuk, hogy a magyar irók tudnak irni nagyon szépen irni a gyermekeknek is, csak legyen a ki őket huzdítsa. A szerkesztőség különös gondot fordit a képek magyarositására is s több jeles művészünk eredeti rajzával találkozunk. Valóban, az évforduló alkalmából melegen ajánlhatjuk a szülők és tanitok figyelmébe e kitünően, nagy ambitióval szerkesztett lapot, mely valóságos nemzeti missiót teljesit s e mellett paedagógiai szempontból is kifogástalan. Mindezeken kivül igen nagy előnye a lapnak az olcsósága. Nemcsak a legjobb de a legolcsóbb gyermeklap is „Az Én Ujságom“, lévén előfizetési ára negyed évre 1 frt, fél évre 2 frt, egész évre 4 frt. Az előfizetési pénz „Az Én Ujságom“ kiadóhivatalába (Singer és Wolfner czég, Andrássy-ut 10.) küldendő.

— **A legkellemesebb szórakoztató** egy jó lap s ezt csekély 6 frtért megszerezheti minden család, ha megrendeli a „Képes Családi Lapok“ czimü szépirodalmi és ismeretterjesztő lapot, mely nemcsak hasznosan mulattató, értelem, érzelem és izlés nemesitő olvasmányokat nyujt olvasóinak hanem „Nő a

---
*) Szedő.

házban" czimű melléklettével hű tanácsadója a család minden tagjának a gyönyörű csak kiváló művészektől eredő képeivel a szép érzéket is fejlesztí. Hogy magasztos czéljának a „Képes Családi Lapok" mennyire megfelel: azt legjobban bizonyítja ama közkedveltség, a melyben részesül a előfizetőinek évről-évre szaporodó száma. A „Képes Családi Lapok" előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapesten, nagy korona-u cza 20. sz.) melyhez az előfizetések legczélszerűbben postautalványon intézendők, kivánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatványszámokkal.

A 3. szam tartalma: Kétszer kettő négy. (Regény. A „Képes Családi Lapok" számára irta: Jókai Mór. Folytatás.) — Dal. (Költemény.) Temérdektől. — Ember. Kadmustól. — Hasonló hasonlóval. (Elbeszélés. Folytatás.) Beniczkyné-Bajza Lenkétől. — Mult szazadok emlékei. Cs Palotai Ákostól. - Dalok. (Költemény) Petri Mórtól. — A csel. (Elbeszélés. Folytatás.) Báró Horváth Miklóstól. — Államférfiak kátéja. (Mazarin bibornok naplója szerint. — Latinból forditotta: Prély István. — Silvya. (Regény. Folytatás.) Tábori Róberttől. — Mindenféle. A hét tükre. Mefisztótól. Képeinkhez. Szinház. Irodalom és művészet. Értesitő. Hymen. Képeiuk: Az agglegény reggelije. -- Utazás a léghajón az éjszaki sark felé. -- A mama kedvencze. — Regénymelléklet: A bölcső titkai. (Eredeti Regény. Két részben.) Irta: Lauka Gusztáv. (33—48 oldalig.) Melléklet: „Hölgyek Lapja" (Divatképekkel.)

Piaczi-árak

1891. évi január hó 3-áról.

Buza	100 kilo idei	7 frt.	80 krtól	8 frt.	— kr-ig
Rozs	„ . .	7 „	20 „	7 „	50 „
Árpa	„ . .	6 „	80 „	7 „	50 „
Kukoricza	„ idei	7 „	— „	7 „	20 „
Zab	„ . . .	6 „	70 „	7 „	— „

		frt	kr.		frt.	kr
Buzaliszt I.	100 kilo	15	40	100 kilo burgonya	1	85
„ II.	„	15	10	Marhahus . 1 kilo	—	48
Rozsliszt I.	„	13	60	Marha zsir	1	10
„ II.	„	12	—	Disznóhus . „	—	52
Buzakorpa .	„	4	60	„ zsir . „	—	68
Rozs „ .	„	4	75	Borjuhus . „	—	60
Köleskása .	„	14	—	Birkahus . „	—	36
Dara . .	„	17	—	1 méteröl bükkfa	13	50
Árpa dara .	„	8	—	„ „ dorong	10	--
Széna . .	„	2	52	„ tölgyfa	9	40
Szalma . .	„	1	90	„ „ dorong	7	60

Hirdetmény.

Köszegh szab. kir. város határában fekvő, a köszegi 1913. sz. tjkvben bevezetett, özv. **Rotter Jánosné** szül. **Polster Mária** tulajdonául felvett fekvőségek, u. m.:

(4407—4408.) hrsz. rét az alsó réteken . . . . —. 521 □-öl

4418. hrsz. rét ugyanott —. 1288 □-öl

folyó 1891. évi január hó 24-én

délután 3 órakor

alulirott ügyvédi irodájában önkéntes árverés utján eladatnak.

Köszegh, 1891. január 14-én.

Vidt Géza L. s. k.,

köz- és váltóügyvéd.

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II.III. oszt. kocsikkal reggel	d. n.	este.
	Budapesti idő.				
—	**Köszeg**	ind.	5^{15}	12^{04}	6^{03}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{29}	12^{17}	6^{24}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{46}	12^{33}	6^{41}
18	**Szombathely**	érk.	6^{01}	12^{47}	6^{56}
—	**Szombathely**	ind.	6^{45}	3^{50}	7^{15}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{46}	7
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{18}	4^{03}	7^{48}
18	**Köszeg**	érk.	7^{31}	4^{16}	8^{01}

Gyors és biztos segitség gyomorbajok s azok következményei ellen.

Az egészség fentartására, az életnedvek s ennek folyián a vérnek tisztitására és tiszta áltapotban való fentartására és a jó emésztés elősegitésére a legjobb s leghathatósabb szer a már is mindenütt ismeretes és kedvelt

életbalzsam Dr. ROSA-tól.

Ezen életbalzsam a legjobb s leggyógyhatásosb gyógyfüvekből a leggondosabban van készitve s különösen minden emésztési bajok, gyomorgörcs, étvágyhiány, savanyus f lbüfögés, vértólulás, aranyeres bajok stb. stb. ellen teljesen hathatósnak bizonyul. Ily kitünő hatássai következtében ezen életbalzsam egy bebizonyult, megbizható háziszerevé lett a népnek. **Ára egy nagy üveggel 1 frt, kis üveggel 50 kr. Ellismerő iratok ezrei bárkinek betekintés végett rendelkezésre állnak.**

Védjegy

Óvás! Hamisitások elkerülése végett, mindenkit figyelmeztetek, hogy az egyedül általam az eredeti utasitás szerint készitett „Dr. ROSA-fele életbalzsam" minden üvecskéje kék burokba van csomagolva, melynek hosszoldalain „Dr. ROSA eletbalzsama a „fekete sashoz" czimzett gyógyszertarból, FRAGNER B. Praga 205—III." német, cseh, magyar és francia nyelven olvasható, széles felein pedig az ide nyomott védjegy látható.

Dr. ROSA életbalzsama valódian kapható csak a készitő

FRAGNER B.

főraktárában, gyógyszertár a „fekete sashoz" Prágában 205—III., és BUDAPESTEN Török József úr gyógyszerésznél, király-utcza 12. sz. Budai Emil úr városi gyógyszertárában a Városház-téren.

Az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb gyógyszertárában van raktár ezen életbalzsamból.

Ugyanott kapható.

prágai általános házi-kenőcs

több ezer hálanyilatkozattal elismert **biztos gyógyszer** mindenféle gyuladások, sebek és genyedések ellen. Ezen kenőcs biztos eredménynyel használható a női emlő gyuladásánál, a tej tespedésénél s az emlő megkeményedésénél szüléskor, kelevénynél, várdaganatoknál, genyes fakadékoknál, pokolvarnál, körömgyöknél, az ugynevezett körömféregnél, elkeményedé-eknél, felpuffadásoknál, mirigydaganatoknál, zsirdaganatoknál, érzéketlen tagoknál stb. Minden gyuladást, daganatot, elkeményedést, felpuffadást a legrövidebb idő alatt eltávolit; s ahol már genyedés mutatkozik, ott a daganatot legrövidebb idő alatt fájdalom nélkül felszivja, kiéreti és kigyógyitja.

Kaphato 25 es 35 krajczáros szelenczekben

Óvás! Miután a prágai általános házikenőczöt sokszor utánozzák, mindenkit figyelmeztetek, hogy ez eredeti utasitás szerint csak nálam lesz készitve, s csak akkor valódi, ha a sárga ércszelenczo, melyben töltetik, vörösbasználati utasitásokba (melyek 9 nyelven nyomvák) és kék kartonba, melyen az ide nyomott védjegy látható — burkolva van.

HALLÁSI BALZSAM a legbebizonyultabb számtalan próbatét által legbiztosabbnak elismert szer a nehézhallás kigyógyitására s az egészen elvesztett hallási tehetség visszanyerésére. **Egy üveg ára 1 frt.**

Az általánosan ismert, jó hirnévnek örvendő s több oldalulag kitüntetett sósborszesz készitményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módositom s arra kék nyomatasu saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhitést eszközöl: **csuszos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemegvengeség, bénulások, zsugorok stb.** ellen; de különösen a **bedörzsölés kenő gyurógyogymódnál (massage)** igen jó hatásunak bizonyult. **Fogtisztitó szerül** is igen ajánlható a mennyiben a **fogak fényét** elősegiti, **foghust erősbiti** és a **száj tiszta, szagtalan izt** nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer **fejmosásra** is, a **hajidegek** erősitésére, a **fejkorpaképződés megakadályozására** és **annak megszüntetésére.**

Ára egy nagyobb üveggel 90 kr., egy kisebb üveggel 45 kr.

BRÁZAY KÁLMÁN

Budapesten, VI. kerület, muzeum-körut 23. szám.

Kapható Köszegen: Schneller Ernő, Fuchs Ferencz, Unger József, Handlei Vilmos, Pollák Sándor, Jánosa Gyula és Wentzl Ede kereskedőknél

Nyilt-tér.

Leszállitott áru selyemszövetek 25%—33⅓%ig és 50% leengedése az eredeti árakból szétküldi darab- és végszámra vám és portomentesen Henneberg G. gyári raktára Zürichben. Minták postafordultával. Levelekre Svájczba 10 krajczáros bélyeg ragasztandó.

28 arany-, ezüstérem és diszokmányok.

Zenélő-művek

melyek 4—200 darabot játszanak, harang, hárfa, dob, mandolina, expression és castagnet hangokkal

zenélő-szelenczék

melyek 2—16 darabot játszanak, továbbá varrókészületek, szivartartók, svájczi házak, fényképalbumok, iróeszközök, kezyüskatulyák, levélnehézitők, virágtartók, szivarállványok, dohány-szelenczék, kis asztalok, üvegek, poharak, székek stb. **mind zenelők. Mindenből a legujabb és legjobb, különösen karácsonyi ajándeknak való.**

Ajánlja

Heller J. H., Bern

(Svájcz.)

Csak direkt megrendelések után nyujtok jótállást. Képes árjegyzékek mindenhová bérmentesen.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes heti lap.

Szerkeszti: **Brankovits György.** Főmunkatárs: **Váradi Antal.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja" czimű divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt.

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok" XIII-ik évfolyamába lép az 1891-ik év első napjával. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezője, a magyar müvelt családoknak e szellemi kincse. Ujévi első számában **Jókai Mórnak** „Kétszer kettő négy" czimű regényét, **Benitzky-Bajza Lenkének** „Hasonló hasonlóval" czimű elbeszélését, — **Lauka Gusztávnak** „A bölcső titka" czimű regényét, — báró **Horváth Miklósnak** „A csel" czimű elbeszélését, — **Tábori Robertnek** „Sylvia" czimű regényét, — **Rudnyánszky Gyulának. Dalmady Győzőnek** költeményeit, **Brankovits Györgynek** „Az ajándékozás művészete" s **Váradi Antalnak** „A társadalom és a szinház" czimű érdekes czikkeit kezdi közleni. A „Képes Családi Lapokat" a fentnevezett jeles irókon kivül még a következő neves irók és irónők támogatják, mint munkatársak, ez évfolyamban:

Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Komocs Lajos, Temerdek (Jeszenszky Dano), dr. Prem József, dr. Sziklay János, Inczedy László, Palágyi Lajos, Erődy Daniel, Dengi János, Tulgyesi Mihály, Vertessy Gyula, Méry Károly, Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Grosz Lajos, Csorba Palotay Agos, Szandai Zenó, stb.; Benitzky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyváradi Mira, Kulifay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Heveesine-Sikor Margit, V. Gaal Karolina, Karlovszky Ida, Mericzay-Karossa Irma, Erzsike, stb. stb.

A **„Képes Családi Lapok"** az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghiresebb festők müveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja" czimű s havonként kétszer megjelenő divatmelléklete a legujabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziasszonynak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

Regénymelléklete négy kötet érdekes regénynyel ajándékozza meg évenkint az előfizetőit.

A **„Képes Családi Lapok"**-nak még a **zöld borítéka** is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocska- és ponttalányokkal és szórejtvényekkel, melyekuek megfejtői érdekes jutalmakat kapnak.

A **„Képes Családi Lapok"** gazdag tartalma és számos melléklete daczára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: éppen azért biztos számitunk minden honfiu és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal min azoknak, a kik ez iránt — legszélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget husz krajczár csomagolási és postaszállitási dijjal egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt uj előfizetőt gyüjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül **egy diszes emlékkönyvet** vagy egy — kiadásában megjelent — **regényt** küld.

Megrendelhető **postautalványon minden postahivatalnál** és **minden könyvkereskedésben.**

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a **„Képes Családi Lapok"** kiadóhivatala, **Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.**

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Köszegen.